

Sygn. akt VI K 119/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 października 2017r.

Sąd Rejonowy w Lesku, Zamiejscowy Wydział VI Karny z siedzibą w Ustrzykach Dolnych w składzie:

Przewodniczący SSR Lidia Różycka-Sroka

Protokolant Izabela Malinowska

po rozpoznaniu w dniach 29.08., 28.09., 31.10.2017r. w Ustrzykach Dolnych, na rozprawie, sprawy

M. O. (1) s. C. i Z. z domu K., ur. (...) w U., zam. L., ul. (...), obywatelstwa polskiego, nie karanego, PESEL (...)

oskarżonego o to, że:

w dniu 2 czerwca 2017r. w U., pow. (...), woj. (...) kierował samochodem osobowym marki F. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym, po drodze publicznej, znajdując się w stanie nietrzeźwości – 0,30 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu

tj. o czyn z art. 178a §1 kk

I. **u z n a j e** oskarżonego M. O. (1) za winnego czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia, a stanowiącego przestępstwo z art. 178a §1 kk i za to na podstawie art. 178a §1 kk w zw. z art. 33 §1 i §3 kk

s k a z u j e

go na karę grzywny w liczbie 70 (siedemdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwudziestu) złotych,

II. na podstawie art. 42 §2 kk w zw. z art. 43 §1 kk **orzeka** wobec oskarżonego M. O. (1) **środek karny** w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3(trzech) lat,

III. na podstawie art. 63 §4 kk na poczet orzeczonego środka karnego **zalicza** oskarżonemu M. O. (1) okres zatrzymania prawo jazdy od dnia 2 czerwca 2017r.,

IV. na podstawie art. 43a §2 kk **orzeka** wobec oskarżonego M. O. (1) świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 5.000 (pięć tysięcy) złotych,

V. na podstawie art. 627 kpk oraz art. 17 ust. 1 ustawy „o opłatach w sprawach karnych” z dnia 23.06.1973 r. (Dz.U. z 1983r. Nr49, poz.223 z zm.) **zasądza** od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 90,00 (dziewięćdziesiąt) złotych i zwalnia od uiszczenia opłaty sądowej.

Sygn. akt. VI K 119/17

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 31 października 2017r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

W dniu 2 czerwca 2017r. w godzinach około południowych M. O. (1) udał się ze swoją konkubiną M. P. i ich dzieckiem do miejscowości D.. Przebywali tam u babci M. P. (1) przez kilka godzin. Pogoda była bardzo ładna, było upalnie,

toteż M. O. (1) wypił piwo. W godzinach popołudniowych M. P. (1) stwierdziła, że wracają do domu. M. O. (1) wsiadł za kierownicę samochodu marki F. (...) o nr rej. (...). Obok niego siedziała M. P. (1) z tyłu na foteliku ich 2,5 letnie dziecko. Gdy dojechali do miejscowości U. trwała tam akcja „trzeźwe popołudnie”. M. O. (1) został poddany badaniu na urządzeniu A.. Urządzenie to pokazało, że znajduje się pod wpływem alkoholu. Policjanci nakazali M. O. (1) zjechać na pobocze drogi. Tam został poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu na urządzeniu A. (...). I tak o godzinie 16:15 miał 0,30 mg/l, o godzinie 16:33 miał 0,27 mg/l, o godzinie 16:50 miał 0,28 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Następnie po przebadaniu zostało zatrzymane jego prawo jazdy , a pojazd przekazano M. P. (1).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie protokołu badania stanu trzeźwości (k-2), zeznań świadków D. L. (1) (k- 38) , M. P. (1) (k-38) oraz na podstawie wyjaśnień oskarżonego M. O. (2) (k- 37a).

Oskarżony M. O. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu. W swoich wyjaśnieniach podał, iż razem z M. P. i ich dzieckiem pojechali do babci M. do miejscowości D., że było upalnie dlatego wypił jedno piwo, że w niedługim czasie po jego spożyciu M. P. (1) powiedział do niego, że jadą do domu, że czuł się dobrze dlatego wsiadł za kierownicę samochodu. Podał, że w miejscowości U. natrafili na patrol policji, że policjanci poddali go badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu i był bardzo zdziwiony tym, że urządzenie wykazało alkohol w jego organizmie. Oskarżony podał ponadto, że wypił tylko jedno piwo o poj. 0,4 litra, że dzień wcześniej nie nie pił , że w tym dniu zjadł tylko śniadanie, a ponadto ma problemy żołądkowe. Podał, iż prawo jazdy jest mu potrzebne ponieważ pracuje sezonowo w Holandii. Wyjaśnił, iż popełnił błąd i bardzo tego żałuje (wyjaśnieni oskarżonego k-37a).

Wyjaśnienia oskarżonego znajdują potwierdzenie w zebranych w sprawie dowodach w szczególności w zeznaniach świadków M. P. (1) i D. L. (1).

Świadek M. P. (1) zeznała, że przebywała razem z M. O. (1) i ich córką u swojej babci w D., że będąc tam nie jedli żadnego posiłku. Zeznała, iż nie widziała, aby M. O. (1) spożywał piwo, a on powiedział jej o tym dopiero gdy oczekiwali na kontrolę stanu trzeźwości w kolejce samochodów w U.. Zeznała, iż była zdziwiona, że tak wtedy zaryzykował, ponieważ na co dzień nie spożywa alkoholu. Zeznała, iż kontrola wykazała, że M. O. (1) miał alkohol w organizmie, że następnie ona przesiadła się za kierownicę samochodu, a oskarżonemu policja zabrała prawo jazdy. (zeznania świadka M. P. k- 38)

Z kolei świadek D. L. (1) zeznał, iż dokonywał kontroli pojazdów w akcji „trzeźwe popołudnie” , że kontroli poddano kierowcę, którym okazał się oskarżony, że miał on w organizmie alkohol o czym świadczył wynik na urządzeniu A., że następnie został podany szczegółowemu badaniu, które wykazało stan nietrzeźwości. Zeznał, iż oskarżony podał, że wypił piwo do obiadu. (zeznania świadka D. L. k- 38)

Sąd dał wiarę zeznaniom powyżej powołanych świadków. Zeznania tych świadków korelują z wyjaśnieniami oskarżonego. Są logiczne i wzajemnie się nie wykluczają.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał oskarżonego M. O. (1) za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia, a stanowiącego występki z art. 178a § 1 kk i na podstawie art. 178 a §1 kk w zw. z art. 33 §1 i §2 kk skazał go na karę grzywny w liczbie 70 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 złotych.

Na podstawie art. 42 §2 kk w zw. z art. 43 §1pkt 1 kk orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat.

Równocześnie na podstawie art. 63 § 4 kk na poczet orzeczonego środka karnego zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania prawo jazdy od dnia 2 czerwca 2017r.

Na podstawie art. 43a §2 kk orzekł od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w wysokości 5.000,00 złotych .

Zdaniem Sądu kara wymierzona oskarżonemu jest adekwatna do winy i stopnia społecznej szkodliwości czynu jakiego się dopuścił, a przede wszystkim spełni wobec niego cele zapobiegawcze i wychowawcze.

Sąd wymierzył oskarżonemu karę grzywny w kwocie 1.400,00 złotych. Oskarżony pracuje sezonowo za granicą kraju, dlatego też jest w stanie uiścić karę grzywny chociażby w ratach.

Zgodnie z art. 43 § 1 kk środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów orzeka się w latach od 1 roku do 15 lat.

Zgodnie z art. 42 §2 kk sąd orzeka na okres nie krótszy niż 3 lata zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów albo pojazdów określonego rodzaju jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa wymienionego w § 1 był w stanie nietrzeźwości, pod wpływem środków odurzających lub zbiegł z miejsca zdarzenia. (...)

W przedmiotowej sprawie Sąd orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat. Zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych jest zdaniem sądu dolegliwością, która spowoduje, że w przyszłości oskarżony nie popełni tego typu występku. Okres 3 lat zakazu wynika wprost z treści art. 42 §2 kk.

Oskarżony praktycznie bezpośrednio po spożyciu alkoholu w postaci piwa wsiadł za kierownicę samochodu, chociaż powinien się spodziewać, że może znajdować się co najmniej w stanie po spożyciu alkoholu. Nie przyznał się swojej konkubinie do wypicia piwa, co może sugerować, że oskarżony ma problemy wynikające, że spożywania alkoholu. Oskarżony mógł odczekać czas niezbędny do wyeliminowania alkoholu z organizmu lub poprosić konkubinę, aby to ona kierowała samochodem. Nie zrobił tego, a wręcz naraził swoją konkubinę i ich dziecko na to, że kierował samochodem znajdując się w stanie nietrzeźwości. Zachowanie oskarżonego było bardzo nieodpowiedzialne, toteż obecnie ponosi tego konsekwencję.

Jako okoliczność łagodzącą przy wymiarze kary Sąd uwzględnił to, że oskarżony bardzo żałował swojego postępowania.

Aktualnie oskarżony nie figuruje w Kartotece Karnej Krajowego Rejestru Karnego (k- 47)

O kosztach postępowania sądowego orzeczono na podstawie przepisów powołanych w pkt. V wyroku.

Zarządzenie: 07.11.2017r.

odpis wyroku z uzasadnieniem przesłać adw. B. P. KA w L.